

Artikel 809 lid 1:

In het voorstel gaat het om aannemelijkheid of de vennootschap aan de verbintenis zal voldoen. Dat is koffiedik kijken. Dit voorstel maakt gerechtelijke procedures onnodig gecompliceerd. Want hoe weet de wederpartij van tevoren, als hij nog aan procederen is tegen de vennootschap, dat de vennootschap zelf niet aan het vonnis zal gaan voldoen? Dat is koffiedik kijken. Het lijkt praktischer om deze kwestie niet te regelen aan de hand van de vooraf in te schatten *aannemelijkheid* van niet-nakoming door de vennootschap zelf. Maar aan de hand van de *gebleken* niet-nakoming. Dit kan eenvoudig worden opgelost, door de tweede zin van lid 1 als volgt te formuleren:

“De vennoten worden van rechtswege mede aansprakelijk voor verbintenissen van de vennootschap jegens derden indien de vennootschap een ten gunste van deze derde gewezen vonnis of beschikking niet binnen drie maanden na het wijzen daarvan nakomt. Het vonnis of de beschikking tegen de vennootschap heeft alsdan tegenover de vennoten dezelfde rechtskracht als het vonnis of de beschikking.”

(waarom hier de term ‘dezelfde rechtskracht’ gebezigd? Het hoger beroep tegen de uitspraak van de rechter heeft in beginsel schorsende werking. Tenzij de uitspraak uitvoerbaar bij voorraad is verklaard. En de uitspraak kan in een executie-kort geding worden geschorst door de rechter wegens een kennelijke misslag of noodtoestand. Al die situaties worden gedekt door het bezigen van deze term). Bijkomende voordelen:

- de eeuwige discussies of een vonnis tegen een Vof of maatschap ook heeft te gelden als een vonnis tegen de vennoten/maten, respectievelijk verhaalbaar is op het privévermogen van die vennoten, is eindelijk verleden tijd. Het recht wordt dan weer wat helderder en praktischer toepasbaar.
- er hoeft geen nieuwe procedure begonnen te worden tegen de vennoten indien de vennootschap zelf de veroordeling toch niet nakomt (in het geval dat van tevoren nog aannemelijk was geacht dat de vennootschap wél zou nakomen). Strekking van het wetsvoorstel blijft daarmee in stand, maar voorkomen wordt dat de vennoten apart ook nog eens in de rechte moeten worden betrokken.

Artikel 809 lid 3/ artikel 813 lid 6

- een vennoot wordt in het voorstel jegens derden aansprakelijk voor verbintenissen die (pas) zijn ontstaan vanaf het moment van zijn toetreden. Maar als die vennoot vervolgens uittreedt, dan dienen de overige vennoten hem te vrijwaren voor die zelfde verbintenissen. Dat is niet logisch en inconsistent: de vennoot die een forse claim ziet aankomen kan besluiten snel uit te treden zodat hij de claim alsnog ontloopt (althans: ontloopt tegenover de overige vennoten. Tegenover derden blijft hij - terecht- aansprakelijk). Waarom zou de weglopende vennoot niet hoeven mee te delen in de schade van de andere vennoten? Hij deed toch nog mee aan de vennootschap toen de schade ontstond? Hij zat er toch zelf nog bij?